

הוצאה בשבת II - שיעור 930

- I. יש חילוק בין מלבוש לתכשיט - דמלבוש אין צריך טעם למה לובש הדבר משא"כ לתכשיט אם נראה שלתשמיש הוציאו אסור ואם מכוין לתשמיש אסור כמו מפתחות של כסף ולכן דרך מלבוש להציל מטינוף כמו מעיל גשם פלעסטיק מותר (אג"מ י"ח - י"ח) (ח"ב)
- II. LOOSE TAP ON SHOE - עיין במנחת שבת (פ"ד - כ"ז) דתלוי אם דעתו לתקן או לא
- III. צער שנקרא EMOTIONAL - עיין באג"מ (ה - י"ח - י"ד) דאינו נחשב כצער הגוף להתיר הלבשה לאצולי טינוף ואבאר
- IV. מותר לצאת בעת הגליד ב' ICE BREAKERS - שמהדקים ע"י רצועות ע"ג המנעל דהט"ז מתיר לצאת במקל בידו וגם להחולקים עליו אפשר להתיר משום שמהודק להמנעל ודרכו בכך נקרא משמש לבגדיו וכבגדו דמי
- V. לצאת לרה"ר בפירורין או בשר בין השיניים - עיין בילקוט יוסף (דף ל"ו) דיש מקילין משום דהוי משאצ"ג על חצי שיעור שלא כדרכה (מנחת שבת זק"ח - י"ח ובמנחת יצחק ה - ל"ח) ויש מקילין משום דדינו כרוק שלא נתהפך ובמרגיש ואינו יכול לסבול אסור (שש"כ י"ח - הטרס ס' ושו"ת אז נדברו ז' - מ"ג) ויש מקילין שהוא שלא כדרכה וא"א ליהדר או משום כבוד הבריות וטוב לנקותם אם אפשר ועיין ברמב"ם (י"ט - י"ג) דיוצא אדם בקיסם שבשיניו וצ"ע
- VI. רוק שנתלש מגרונו לפיו אם זה חשיב עקירה ועיין בעירובין (ס"ה:) ובשו"ע (ש"ג - ג) ד"א שלא ילך ד' אמות ברה"ר עד שירוק והערוך השלחן (ש"ג - ז) הביא הטעם דכיון דלמשדיה קאי הוי משוי אמנם כל שאינו מוכן לזרקו הוי כחלק מגופו שכל אדם יש לו רוק בפיו משא"כ כשעומד לזרקו שוב אינו כגופו ואם הלך כבר ד' אמות ולא עמד עדיין צע"ג מה לעשות דאם ירוק או יעמוד או אפילו יבלע זהו הנחתה וגם לא ירוק באשפה גבוה י"ט ורחב ד' על ד' או in sewer וי"א דהנחה על מקום פטור הוא עצה רק אם הוא בתוך הד' אמות (חיזוק לבית יעקב דף 5) ועיין בבה"ל דבכרמלית יש להקל דיש חולקין וסוברין דאף ברה"ר מותר אבל לא ברה"ר שלנו דלכמה פוסקים הוא רה"ר אמנם הערוך השלחן (ס"ה) כתב בלשון דיש להחמיר משום דהרמב"ם בפירוש המשניות (ס"ה:) כתב דאין הלכה ברבי יהודה דמי שנתלש רוקו מפיו שאסור לו להלך ד"א מ"מ פסק הבה"ל דלרבי יהודה הוא איסור דאורייתא וכ"כ הטור ושו"ע כרבי יהודה וצ"ע ואפשר יש להקל דהוי מלאכה שאצ"ל"ג במקום כבוד הבריות ולהרמב"ם דס"ל דחייב ס"ל דאין הלכה בזה כרבי יהודה דאסור לילך ד' אמות
- VII. אם יש איסור להכניס לתוך כיסו כל חפץ כמו שעון ומטפחת אפילו בביתו שמה ישכח ויצא בו לרה"ר
- (א) עיין בשבת (י"ג:) דחנניא אומר חייב אדם למשמש בכגדו ע"ש עם חשכה שמה ישכח ויוצא חפצו לרה"ר ויש אומרים דאם צריך להסיר חפצו ע"ש מכיסו כ"ש שאינו יכול ליתן בכיסו בשבת דשמה ישכח ויוצא חפצו ועיין במעשה רב מהגר"א (קמ"ח - ז) שכתב דאין ליתן שום דבר בכיסי הבגדים בשבת אפילו בבית אבל בידו חזי ולא ישכח וכ"כ השו"ע הרב (ש"ג - כ"ג) דאין להתיר לטלטל שום חפץ בבית אלא בידו ואפילו להיש אומרים שאין לנו רה"ר כלל אין להקל בדבר וראיתו מהאיסור להביא מפתח אפילו בחצר הבית שהוא מעורבת כי אם בידו ולא בחגורתו שמה ישכח ויוציאנה לרה"ר ועיין בפמ"ג (ח"ב - סק"ג) דיש לומר דזהו אפילו להתירים להתקשט בבית תכשיטיה מ"מ במפתח יש להחמיר וכ"כ המנחת שבת (פ"ד - סק"ג) וכ"כ הברית עולם (דף 103) ושמעתי שכן נהג רב משה פיינשטיין
- (ב) אמנם עיין בספר תהלה לדוד (ה"ג - ט"ז) דעיקר הא דחייב למשמש בכגדו היינו לידע מה שיש אצלו בכגדו וכיון שידע סגי וא"צ להסירו ולכן אפילו בשבת מותר להניחן בכגדו וחיישינן רק לדבר שכוח (רמב"ם י"ט - כ"ו) ולכן כתבו הטור והשו"ע בלשון מצוה למשמש לאשמעינן דהאי חייב דקאמר חנניא אינו אלא מצוה מן המוכרח אבל מדינא מותר ועוד כתב דמימרא דחנניא הוא כשעומד ברה"ר ושמה ישכח ויעבור ד"א אבל מרה"י לרה"ר לא גזרו וזה חידוש גדול ועיין במג"א (ה"ג - סק"ו) דאפילו דלית לנו רה"ר מצוה למשמש משום מוקצה אבל משום הוצאה אין צריך למשמש ערב שבת כי זה גזירה לגזירה (מתצהש"ק כ"ו) ועיין במ"ב (סק"ו) שכתב דאם הוא רגיל לשאת בכיסו דבר המותר לטלטל שצריך למשמש מתחלה אפילו בשבת וקשה איך שייך רגיל לשאת

אם אסור ליתן לכתחלה עיין בשש"כ (י"ח - הערה קט"ו) דדוקא בכגד שרגיל לצאת בו לרה"ר אסור אבל מותר להחזיק מטפחת בחלוק בית שאין רגילים לצאת בו לרה"ר מ"מ כתב דבזמננו אין מקפידים בתוך הבית לאחוז בתוך הכיס מטפחת (הערה רכ"ה)

ג) למעשה ראינו בחוש דמי שאינו נזהר להניח בכיס של בגדיו חפצו לא ימלט שלא ישכח ויוצאנה לרה"ר ועיין במועדים וזמנים (ז - ק"מ צה"ה) מעשה שהיה ברבינו חיים מכריסק ופסק דאיסור מתעסק אין צריך תשובה אבל איסור חייב אדם למשמש בכגדיו ע"ש צריך תשובה ועיין בבה"ל דסמוך לשקיעה ממש אף ביושב בביתו חייב למשמש בכגדיו ועיין באג"מ (ה - כ"ד)

VIII. לנקות כיסי בגדים מפירורין ומעפר והמאך

א) עיין במנחת שבת (פ"ז - ה) שהביא מכמה אחרונים דאפילו חצי שיעור ואפילו משהו אסור להוציא מן התורה ברה"ר גמור וכן הפירורים בשולי הבגדים צריך לנקות והביא מעשה מחסיד אחד נענש דלא נזהר ויצא בו ברה"ר וכ"כ השיורי המנחה

ב) אמנם עיין בשו"ת יביע אומר (ה - כ"ח) דאין פוסקים הלכות ע"פ סיפור מעשיות וחלומות שאין ב"ד של מעלה יכולים לדרן אלא על דבר שנמצא בש"ס ופוסקים בהדיא ולכן אין איסור בדבר משום שהוא מתעסק אצל הוצאה והוא כלאחר יד ורק חצי שיעור וגם אין לנו רה"ר והוא אינו מתכוין ופסיק רישא דלא איכפת ליה ומותר וכ"כ השו"ת ארץ צבי (ט"ז) דבפס"ר דלא ניהא ליה בחצי שיעור מותר וכ"כ האג"מ (ד - ע"ד - י"ט) ולכן נפל לתוך מנעלו צרור ברה"ר אין צריך לעמוד ויכול לילך למקומו

ג) עיין בשש"כ (י"ח - הערה ח) דנכון להיזהר היכא דאפשר לנקר בין השיניים את שיורי האוכלין קודם שיוצא לרה"ר (בשם מנחת שבת) ובשם הגרש"ז אויערבך כתב דאפשר הר"ז בטיל לגבי הגוף וצ"ע למעשה ומ"מ לא נזכר בשום מקום שחייב אדם לשטוף פיו לפני שיצא לרה"ר כמו בב"ח (יו"ד פ"ט - ה)

IX. יכול להגביה מכנסים שלו שלא יתלכלך בשלג אבל רק מעט ולא הרבה דנעשה כמרזב (מ"ב ע"ה - ק"ח) ולא דרך מלבוש הוא ודעת השו"ע (ע"ה - ל"ה) אפילו הרבה מותר ודעת הט"ז אפילו מעט אסור אמנם טליתו אסור אפילו להגביה מעט אבל להתנאות מותר (ע"ה - ל"ה)

X. אין ללבוש פלעסטיק ע"ג מנעלים כדי להקל הלכשת הערדליים על המנעלים ולצאת בו ואע"ג דאיתא צסימן ע"ג סעיף ט"ו דיוצאין במוך שנותנין בסנדל שאני התם שהמוך משמש לרגלי אדם בעת הילוכו משא"כ בהפלעסטיק הנ"ל ודומה להוצאת shoehorn במנעל וגרוע מזה שדרכו בכך בחול ויש חשש איסור תורה ואם הפלעסטיק משמש לרגלו אולי יש להתיר וכן הסכים לי רב דוד פיינשטיין ואכמ"ל

XI. ללבוש רפלקטור ברה"ר בליל שבת כדי שלא יבא לסכנה מהקאר

א) עיין ברמ"א (ע"ה - כ"ג) דעגולים ירוקים שגזרה המלכות שכל יהודי ישא מהן מותר לצאת בהן אם מחובר שם קצת והמ"ב (סקפ"ג) כתב דחשיב מלבוש כיון שדרך לצאת בו כל ימי השבוע ולא חיישינן דילמא מיפסק ואתי לאתויי (כמו הזגים שאינם ארוגים) דאינם חשובים ולכן ה"ה בנ"ד מותר אמנם בנ"ד כיון דאין שום חיבור רק דסגור ב' velcro אין להתיר ואפילו בעיטוף הגוף בלא חימום אינו מועיל וע"ע במהרש"ג הנ"ל

ב) איברא אולי בנ"ד דינו כקמיע מומחה - ועיין בשו"ע (ע"ה - כ"ד) דיוצאה באבן תקומה ואפילו לא נתעברה עדיין כ"כ השו"ע (ע"ה - ט"ו) דיוצאת בקשר שעושיין לרפואת קיטוף עין הרע שלא ישלוט ובשניהם האנשים בריאים רק שיש חשש שמא יבא עליהם סכנה מ"מ מותר לצאת בהם שהם קמיעים מומחים וה"ה הרפלקטור דינו כקמיע מומחה וע"ע בספר טל אורות (מלאכת הולאה ס"ט) שכתב שעכשיו אינו מותר לצאת לרה"ר בשום קמיע דבימיהם היו ת"ח גדולים והיו בקיאים בעניני סגולות ומתפללים הרבה אמנם הרפלקטור שאני שהיא סגולה טבעית ורק דינו כקמיע מומחה

ג) שמעתי דשני פוסקים חשובים התירו לבני לייקוואוד ללבושו לחגורה על בגדו אמנם שמעתי דבעיר מאנסי התירו אפילו ללבושו על החזה וכן שמעתי מרב מנשה קליין דיש להקל ורב דוד פיינשטיין התיר לחגורה אמנם היה מסופק אם מותר על החזה מ"מ אמר לי דבמאנסי יש להתיר משום דיש שם עירוב